

॥ स्वामिश્રી ॥

અનુપમની હે અમૃતધારા...!

~ સદ્ગુરુ સાધુ પરમ પૂજ્ય અશ્વિનદાદા

બ્રહ્મસ્વરૂપ પરમ પૂજ્ય ભગતજી મહારાજનો ૧૯૭મો પ્રાગટ્યોત્સવ,
હોળી પર્વ, ૧૩ માર્ચ ૨૦૨૫, તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરી

ભગતજી મહારાજ શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાના સ્થાપક, પ્રવર્તક અને એનો દિવ્ય વારસો આપી જનારા એવા અદ્ભુત ગુણાતીત સંત પરંપરાના ગુણાતીત સ્વરૂપ પ્રગટ થયા. ભગતજી મહારાજ એટલે સેવકનું, દાસનું, શિષ્ય થવાનું અદ્ભુત દૃષ્ટાંત ! કેવી કેવી કસણીમાંથી ભગતજી મહારાજ પસાર થયા, એમના ગુરુએ એમની કેવી તાવણી કરી એની જીવનગાથા આપણે સર્વએ વાંચી છે, સાંભળી છે. સત્સંગમાં તેઓ ‘પ્રાગજી’ તરીકે જાણીતા. ભગવાનની ભક્તિમાં પોતે ખૂબ લીન થઈ ગયેલા એટલે કેટલાકે એમનું નામ ‘પ્રાગજી ભગત’ પાડ્યું. ‘ભગત’ની સ્થિતિમાં તાવણીમાંથી જેમ જેમ પસાર થતા ગયા તેમ એમને બધા માત્ર ‘પ્રાગજી’ નહીં, ‘પ્રાગજી ભગત’ પણ નહીં, ‘ભગતજી’ કહેવા માંડ્યા. એમાંથી કાળક્રમે એમની ગુણાતીત સ્થિતિને કારણે થઈને, ગુરુકૃપા-ગુણાતીતાનંદ સ્વામીની કૃપાને કારણે થઈને, તેઓ મહારાજના પરમ તત્ત્વને ધારક થયા એવી ખાતરી જનસમુદાયને, ભક્તસમુદાયને થઈ ત્યારે ‘ભગતજી મહારાજ’ તરીકે એમને સર્વ ઓળખવા લાગ્યા, એમને એવા નામથી બિરદાવવા માંડ્યા.

બ્રહ્મસ્વરૂપ ભગતજી મહારાજની સાથે સાહેબદાદાની હું સરખામણી નથી કરતો; પણ, જશુભાઈના જીવનને જોઈએ તો વર્તમાનકાળે આપણી સમક્ષ આપણા ગુરુહરિને પણ એમના સમયમાં એમના ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજે અનેક પ્રકારની તાવણીમાંથી પસાર કર્યા. ‘જશભાઈ’, ‘જશુ’, એમાંથી ‘જશભાઈ ભગત’, ‘જશભાઈ ભગત’માંથી યોગીબાપાએ નામ આપ્યું ‘જશુભાઈ સાહેબ’, એમાંથી ‘જશુભાઈ’ નીકળી ગયા ને ‘સાહેબ’ રહ્યા. વર્તમાનકાળે આપણે ‘સાહેબદાદા’ની જય બોલાવીએ છીએ. જીવનના આ કેટલાક તબક્કા હતા, જે તબક્કામાંથી ધીરે ધીરે આપણે એમની ગુણાતીત અવસ્થાને ખીલતી જોઈ રહ્યા, સ્વીકારતા થયા અને એ રીતે આપણા જીવનની ધન્યતાનો આનંદ પણ આપણે માણતા થયા.

ભગતજી મહારાજ ગોપાળાનંદ સ્વામીની સેવામાં હતા અને અસાધારણ પ્રીતિથી તેઓ સાથે જોડાયેલા. ગોપાળાનંદ સ્વામીએ અંતિમ દિવસોમાં એમને એમ કહ્યું કે, ‘મેં તને જે જે વચન આપ્યાં છે, વરદાન આપ્યાં છે; તું જૂનાગઢ જજે અને ગુરુ ગુણાતીત એ સઘળાં વચનો તારા માટે પૂર્ણ કરી આપશે.’ ભગતજી મહારાજ જૂનાગઢ જાય છે ત્યારે ખુદ ગુણાતીતાનંદ સ્વામી એમ કહે છે કે, ‘આ વનનું મૃગલું અહીંયાં ક્યાંથી ભૂલું પડી ગયું !’ ગોપાળાનંદ સ્વામી સાથે અસાધારણ આત્મબુદ્ધિ ને પ્રીતિથી જોડાયેલા ભક્તરાજ હવે જૂનાગઢ ગુણાતીતાનંદ સ્વામી પાસે આવે છે અને તેઓએ ગુણાતીતાનંદ સ્વામી સાથે એકરૂપ થઈ જઈને સાચા શિષ્ય તરીકેનું અદ્ભુત દૃષ્ટાંત સત્સંગમાં પૂરું પાડ્યું, શિષ્ય થવા માટેની આપણને પ્રેરણા તેઓએ આપી.

આ વર્ષને આપણે ‘શ્રી ગુરુ આજ્ઞા મહિમા પર્વ’ તરીકે ઊજવી રહ્યા છીએ. ગુરુ આજ્ઞા કરે, સૂચન કરે, આંગળી ચીંધે એટલે ‘હાજી’ એ સિવાય બીજું કંઈ કહેવાનું નહીં-એ ‘શ્રી ગુરુઆજ્ઞા મહિમા પર્વ !’ ભગતજી મહારાજ ગુરુ ગુણાતીતની એવી આજ્ઞાઓનું પાલન કરે છે કે જે આપણી લૌકિક બુદ્ધિમાં ઊતરે નહીં. પણ, જ્યારે શ્રી ગુરુની આજ્ઞાનું પાલન કરવાનું હોય ત્યારે લૌકિક બુદ્ધિ બંધ કરીને ગુરુ કહે એમ જ કરી લઈએ એમાં જ સાચી આધ્યાત્મિકતા છે અને તો જ શિષ્ય તરીકે ગુરુના વચનમાં આપણે સમર્પિત થઈ ગયા, ઓગળી ગયા એવો ભાવ આવે છે. ભગતજી મહારાજને એવી સંખ્યાબંધ આજ્ઞાઓ ગુરુ ગુણાતીત કરે છે અને એમની આજુબાજુવાળા પણ એમને ટકોર કરે, શિખામણ આપે, શંકા કરે; પણ ત્યારે ભગતજી મહારાજે કોઈ પણ પ્રકારનાં લૌકિક મૂલ્યાંકનો કર્યા વગર માત્ર ને માત્ર નજર પોતાના ગુરુ ગુણાતીત તરફ અને એમણે જે આજ્ઞા કરી

છે તે આજ્ઞા તરફ જ રાખી છે. તેઓ એ વાત આપણને શિખવાડે છે કે, વર્તમાનકાળે આપણે પણ આપણા શિષ્યત્વને જો દીપાવવું હોય તો આપણા ગુરુ તરફ દૃષ્ટિ રાખીને, ગુરુના વચનને અદ્વર ઝીલી લઈને, આપણે એમની આજ્ઞામાં જીવવું એ સાચું દાસત્વપણું છે, સાચું શિષ્યપણું છે.

ભગતજી મહારાજે કૃતરું તાણ્યું, તેઓ ગિરનારને બોલાવવા ગયા, એ પ્રસંગો આપણે જાણીએ છીએ. અને આપણા જીવનમાં પણ એ જ પ્રકારની આજ્ઞા આપે કે, ‘ગિરનારને બોલાવી લાવો’ તો ભગતજી મહારાજના જીવનચરિત્રના વાંચન ઉપરથી શીખી ગયા છીએ કે, ગિરનારને મારે જઈને કહેવાનું કે, ‘મારા ગુરુ તમને બોલાવે છે’ એ આવે તો એ સન્મુખ અને ના આવે તો એ વિમુખ ! ગુરુના વચને ભગતજી ગિરનારને તેડી લાવવા જાય છે અને ત્યારે આજુબાજુવાળા પાછા એમ કહે છે કે, ‘ગુરુ તો કહે કે, ગિરનારને બોલાવી લાવો; પણ, ચેલોય મૂરખ છે કે ગિરનારને બોલાવવા માટે જાય છે.’

આપણા જીવનમાં પણ આવા પ્રસંગો બને છે. અને ત્યારે કહેવાતો સત્સંગનો કુસંગ-અન્ય લોકોની વાત સાંભળીને આપણને આપણા ગુરુના વચનમાં અવિશ્વાસ આવી જાય છે, અશ્રદ્ધા આવી જાય છે, આશંકા આવી જાય છે કે, ‘હા, સાચી વાત છે. અને એ તો સાધુ રહ્યા, સાધુને શું ખબર પડે ? સંસારમાં કેમ ચાલે છે એ તો અમને ખબર છે.’ એવાં લૌકિક મૂલ્યાંકનો લગાડીને આપણે આ અલૌકિક આધ્યાત્મિક પુરુષને આપણાં ત્રાજવાંથી માપવાનો પ્રયત્ન કરીએ છીએ. ભગતજી મહારાજની મોટપ એ છે કે એમણે એ ત્રાજવાં જ રાખ્યાં નહોતાં, એટલે ગુણાતીતના વચનને માપવાનો સવાલ જ નહોતો. આપણે આપણા ગુરુહરિને પ્રગટ ગુણાતીત સંત કહીએ છીએ, ગુણાતીત સ્વરૂપ કહીએ છીએ; પણ, હજુ આપણે તેમને આપણાં ત્રાજવાંથી માપીએ છીએ અને આપણી બુદ્ધિના ચોકઠામાં બેસે એટલું જ આપણે કબૂલ કરીએ છીએ. એટલે આપણે વર્ષોવર્ષ ભગતજી મહારાજનો જન્મદિવસ ઊજવવો આવશ્યક છે કે જેથી કાંઈક શીખીએ.

ભગતજી મહારાજને ગુરુ બનાવીને શાસ્ત્રી યજ્ઞપુરુષદાસજીએ શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમની ઉપાસનાનો અદ્ભુત માર્ગ આપણા માટે સુલભ કરી આપ્યો. બ્રહ્મસ્વરૂપ યોગીજી મહારાજે એને બહુજન સમાજ માટે સુલભ બનાવ્યો. અને વર્તમાન સમયમાં એટલે મારા-તમારા-આપણા સમયમાં કાકાજી, પપ્પાજી, સ્વામીજી અને સાહેબદાદાએ એને જીવીને બતાવ્યો ને તેઓ એ અવસ્થાને પામી ગયા.

આજે ભગતજી મહારાજનો જન્મ દિવસ ઊજવીએ છીએ, ત્યારે એની સાથે સાથે એક અદ્ભુત સ્મૃતિ હમણાં જ આપણા વડોદરા, વેમાર અને અંકલેશ્વર મંડળના ભક્તોએ વડોદરાની અંદર શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન અને આપણા ઈષ્ટદેવની મૂર્તિઓની સાથે ભગતજી મહારાજની

સુંદર પ્રતિમાનું સ્થાપન કરીને ભગતજી મહારાજની પ્રસાદીની એ જગ્યા ઉપર ‘ભગતજી તીર્થ’ રચ્યું છે, એની વાત કરું. ૧૯૬૫ની ૪થી ફેબ્રુઆરીએ બ્રહ્મસ્વરૂપ યોગીજી મહારાજ જશુભાઈને એમ કહે છે કે, ‘આ ભગતજી મહારાજની પ્રસાદીની જગ્યા છે.’ બ્રહ્મસ્વરૂપ યોગીજી મહારાજને એ જગ્યા બ્રહ્મસ્વરૂપ શાસ્ત્રીજી મહારાજે બતાવી છે કે, ‘ભગતજી મહારાજ અહીંયાં રાત્રિમુકામ કરતા.’ ગોપાળાનંદ સ્વામી જ્યારે અષ્ટાંગયોગની સાધના કરવા માટે નજીકના ગામમાં નિવાસ કરીને રહ્યા હતા, ત્યારે એમનાં દર્શન-સમાગમ માટે તેઓ આવતા. કલાલીનામનું ગામ અટલાદરાની પાસે છે, જે ભગતજી મહારાજની પ્રસાદીનું, ગોપાળાનંદ સ્વામીની પ્રસાદીનું તીર્થસ્થાન છે, ત્યાં ભગતજી મહારાજ તેમનાં દર્શન આવતા અને ત્યારે ત્યાં રાત્રિમુકામ કરતા. ગુણાતીત પરંપરાના વારસ સ્વરૂપ શાસ્ત્રીજી મહારાજે ચીંધેલી, અને યોગીજી મહારાજે ત્યાં દંડવત્ પ્રણામ કરીને એ પ્રસાદીની જગ્યાનું માહાત્મ્ય યુવાન જશુભાઈને સમજાવ્યું, બતાવ્યું અને આજ્ઞા કરી કે, ‘આ જગ્યા ઉપર શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનનાં ચરણારવિંદ પધરાવીને ‘ઓટો’ કરજો.’ ત્યાં ઓટા પર શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનનાં ચરણારવિંદની સ્થાપના કરી. ‘ઓટા’માંથી ‘છત્રી’ થઈ અને ‘છત્રી’માંથી ‘તીર્થ’ થયું. તે વાતને આજે ૬૦ વર્ષ પૂરાં થાય છે. બ્રહ્મસ્વરૂપ યોગીજી મહારાજે જશુભાઈને આજ્ઞા કરી કે, ‘આ જગ્યા પ્રસાદીની છે.’ અને પોતાના હાથે બાંધેલી નાડાછડી છોડીને જશુભાઈને પ્રસન્નતાના આશીર્વાદ સ્વરૂપે આપીને એમ કહ્યું કે, ‘આપની સાથે રાખજો.’

આપણી રીતે વિચાર કરીએ તો યુનિવર્સિટીમાં અભ્યાસ કરતા એક વિદ્યાર્થીને બ્રહ્મસ્વરૂપ યોગીજી મહારાજ ભગતજી મહારાજના પ્રસાદીના સ્થાન પર ઓટો બનાવીને ચરણારવિંદ પધરાવવાની આજ્ઞા કરે છે ત્યારે ‘કોણ કરશે ?’, ‘કેવી રીતે થશે ?’, ‘શું કરીશું ?’ મારી-તમારી-આપણી બુદ્ધિમાં આવા સવાલો ઊભા થાય છે. ગુરુહરિ સાહેબદાદાએ જ આનો ઉત્તર આપ્યો છે. જશુભાઈ બ્રહ્મસ્વરૂપ યોગીજી મહારાજની આજ્ઞાને ભૂલ્યા નથી. એક દિવસ સમય કાઢીને પોતાના સાથીદારોને સાથે લઈને એ પ્રસાદીની જગ્યાએ કેવી રીતે ઓટો થાય એ જોવા માટે જાય છે.

જશુભાઈને યોગીબાપાએ ૧૯૫૭માં આજ્ઞા કરી હતી કે, ‘આપણે કોલેજમાં ભણતા વિદ્યાર્થીઓની અઠવાડિક સત્સંગસભા શરૂ કરો.’ ત્યારે જશુભાઈની પોતાની ઉંમર ૧૭ વર્ષની હતી. હાઈસ્કૂલનો અભ્યાસ પૂરો કરી કોલેજમાં અભ્યાસ કરવા માટે આવ્યા હતા. સત્સંગી વિદ્યાર્થીઓ સત્સંગના માધ્યમથી વ્યસન અને કુસંગથી બચી જાય એવી દૂરદષ્ટિવાળા બ્રહ્મસ્વરૂપ યોગીજી મહારાજ આ એક યુવાનને પસંદ કરીને અઠવાડિક સત્સંગસભા શરૂ કરવાની આજ્ઞા કરે છે. જેમ ભગતજી મહારાજે ગુરુ ગુણાતીતની આજ્ઞાઓ નિઃશંક થઈને પાળવાની તત્પરતા રાખી અને એના માટે પોતાનું સમગ્રપણું હોમી દેવાનો ભાવ રાખ્યો; એવા ભાવથી

જશુભાઈએ પણ યોગીજી મહારાજની આજ્ઞાઓનું પાલન કરવા માટે પોતાની અક્કલ, બુદ્ધિ અને આજુબાજુના મિત્રોની ટકોર કે ‘કોલેજમાં આવ્યા છીએ ત્યારે ફરવાનું હોય, ખાવા-પીવાનું હોય, મોજ-શોખ કરવાનાં હોય, એમાં સત્સંગ અને ભક્તિકેમની કરવાની?’ તે અવગણીને; પણ, એમણે બ્રહ્મસ્વરૂપ યોગીજી મહારાજની આજ્ઞાને શિરોમાન્ય કરીને ચાર સત્સંગી યુવાનોના સહયોગથી અઠવાડિક સત્સંગસભા શરૂ કરી. ધીરે ધીરે ૪૦૦ યુવાનો અઠવાડિક સત્સંગસભામાં આવતા થયા એ વલ્લભવિદ્યાનગરનો ઇતિહાસ છે, ગુરુસભાનો ઇતિહાસ છે. વિદ્યાર્થીજીવન દરમિયાન અઠવાડિક સત્સંગસભામાં-ગુરુસભામાં હાજરી આપતાં આપતાં જીવન ઘડતરના પાઠ ભણ્યા એવા કેટલાય યુવાનો આજે વ્રતધારી સંતો તરીકે કે યુવા ગૃહસ્થો તરીકે ગુણાતીત સમાજમાં સમર્પિત થઈને સેવા આપી રહ્યા છે ને તેઓ સત્સંગનો પાયો છે. વ્યસન અને કુસંગ રહિતના જીવનનો પાયો બ્રહ્મસ્વરૂપ યોગીજી મહારાજે નાખી આપ્યો એ આજ્ઞાનું પાલન જશુભાઈએ અઠવાડિક સત્સંગસભાના માધ્યમ દ્વારા કર્યું.

વિદ્યાર્થી જીવન દરમિયાન એ સભામાં આવતા ને વલ્લભવિદ્યાનગરમાં ભણીને ઍન્જિનિયર થયેલા ને પછી મોટા કોન્ટ્રાક્ટર બનેલા એવા એક આદરણીય કાંતિભાઈ પટેલ. જશુભાઈ વડોદરા પહોંચ્યા ત્યારે કાંતિભાઈ પટેલ ત્યાં રોડ ઉપર ઊભા રહેલા મળ્યા. જશુભાઈએ એમને પૂછ્યું કે, ‘આપ અહીંયાં ક્યાંથી?’ તો તેઓ કહે, ‘આ ગુજરાત ઈલેક્ટ્રિસિટી બોર્ડનાં સ્ટાફ ક્વાર્ટર્સ બાંધવાનો મારો કોન્ટ્રાક્ટ છે અને એ સાઈટ ઉપર હું આવ્યો છું.’ સાહેબદાદા કહે કે, ‘મને અહીંયાં યોગીબાપાએ ઓટો કરવાની આજ્ઞા કરી છે, તો તમે ઈંટો, રેતી, સિમેન્ટની વ્યવસ્થા જો કરી આપો તો અહીંયાં પ્રસાદીનો ઓટો થઈ જાય. એનો ખર્ચ અમે આપીશું.’ તો કાંતિભાઈ એમ કહે છે કે, ‘ખર્ચની ક્યાં વાત કરો છો, અહીં ઓટો હું જ બનાવી દઈશ અને તમે ચરણારવિંદલાવજો આપણે એને અહીં પધરાવી દઈશું.’

ભગતજી મહારાજને પણ ગુરુના વચનમાં આ જ શ્રદ્ધા હતી, આ જ વિશ્વાસ હતો. જશુભાઈને પણ ગુરુના વચનમાં આ જ શ્રદ્ધા હતી ને આ જ વિશ્વાસ હતો. બાકી M.Sc.નો અભ્યાસ કરતો વિદ્યાર્થી છેક અટલાદરા રોડ ઉપર આવેલી જગ્યા ઉપર ઈંટો, રેતી, સિમેન્ટ, કડિયા, મજૂર વગર ઓટો કેવી રીતે કરી શકે ? પણ ગુરુની આજ્ઞા પાળવાનો જો હૃદયનો સાચો ભાવ રાખ્યો હોય, તો ત્યાં મહિમા છે કે, કોની આજ્ઞા છે ? તો પછી બાકીનું બધું ગોઠવી દેનારા તો તેઓ જ છે. યોગીજી મહારાજની પ્રેરણાથી જ કાંતિભાઈ કોન્ટ્રાક્ટર એ જ સમયે ત્યાં રોડ ઉપર હાજર છે કે જ્યારે જશુભાઈ ઓટો બનાવવાની જગ્યા જોવા માટે જાય છે. આ કોઈ ચમત્કાર નથી, આ યોગાનુયોગ નથી, આ ઈશ્વરીય ગોઠવણ જ છે ! હું અને તમે તો માધ્યમ બનીએ છીએ, નિમિત્ત બનીએ છીએ. આજ્ઞા પાળવાનું આપણે એક અનુસંધાન ને રુચિ જ રાખવાની છે. આ શિક્ષણ ભગતજી મહારાજે

આપ્યું. આ શિક્ષણ જશુભાઈએ પણ આપણને વર્તમાન સમયમાં આપ્યું છે અને એ પછી તો એવી અનેક આજ્ઞાઓ આવી છે. તિલક-ચાંદલો કરવાની પણ યોગીબાપાએ આજ્ઞા કરી હતી. તિલક-ચાંદલો કરીએ તો લોકો ‘ભગત’ કહે. ભગતજી મહારાજનું ‘પ્રાગજી ભગત’ નામ પડ્યું. એમ, જશુભાઈનો વલ્લભવિદ્યાનગરમાં ‘જશભાઈ ભગત’ તરીકે સિક્કો પડતો અને તે વખતે અમે બધા એ સેનામાં જોડાઈ ગયેલા, એ અમારા જીવનનો ઇતિહાસ છે. એટલે ‘ભગત’ થવું બહુ આવશ્યક છે. અહીં બેઠેલા સર્વે સત્સંગી ભક્તોને ભગતજી મહારાજના જીવન પરથી ને ગુરુદરિ સાહેબદાદાના જીવન ઉપરથી હું નમ્ર વિનંતી કરું છું કે, તમે પણ જો તિલક-ચાંદલો કરી શકતા હો તો કરજો.

ગુરુદરિ સાહેબદાદાના પેંગડામાં, ભગતજી મહારાજના પેંગડામાં આપણે પગ મૂકી શકવાના નથી. ગુરુદરિ સાહેબદાદાના જીવન અને કવનમાં આપણે એમનાં ગાણાં ગાઈ શકીશું, પણ એમને નજર સમક્ષ રાખીને આપણે ભગતજી મહારાજની સાક્ષીએ આજે રૂડો સંકલ્પ કરીને પાકું કરવાનું છે કે, થઈ શકે એટલી આજ્ઞાનું તો અમે પાલન કરીએ.

સાહેબદાદાએ આપણને અઠવાડિક સત્સંગસભાની આજ્ઞા કરી. કારણ કે, એમને પોતાને એમના ગુરુએ અઠવાડિક સત્સંગસભાની આજ્ઞા કરી હતી. તો તેઓ આપણને બીજું કશું કહેતા નથી. ‘જે માર્ગે ચાલવાથી મારા ઉપર મારા ગુરુની પ્રસન્નતા અને આશીર્વાદ વરસ્યાં એમ તમારે પણ જો એવાં આશીર્વાદ અને પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરવાં હોય તો અઠવાડિક સત્સંગસભા નિયમિત કરવી.’ સાહેબદાદાએ કહ્યું, ‘ના થતી હોય તો આપણે ત્યાંથી શરૂ કરવી, આપણે પોતે શરૂ કરવી, આપણા પરિવાર સાથે શરૂ કરવી.’ નિયમિત રીતે અડધો કલાકની ધૂન કરવી. કોઈનાય અભાવ, અવગુણ, ખટપટ, માથાકૂટમાં પડીને મેળવેલું પુણ્ય ગુમાવી દેવું નહીં. અને પોતાની આવકનો ચોખ્ખો ધર્માદો શ્રી ગુરુની આજ્ઞા પ્રમાણે ધર્મકાર્ય માટે કરવો. આવી આજ્ઞાઓ એમણે આપણને કરી છે.

ભગતજી મહારાજને એમના ગુરુએ શી આજ્ઞાઓ કરી હતી, એનું પારાયણ કરવાનો સમય વીતી ગયો છે, પણ મારા સમયમાં, મારા ગુરુએ મને શું આજ્ઞા કરી છે એનું પાલન કરવાનો વર્તમાન સમય છે, હાજર વર્તમાનકાળ છે; અને એ રીતે આપણે ભગતજી મહારાજને દિવ્ય અંજલિ અર્પણ કરવાની છે. ભગતજી મહારાજના પ્રાગટ્યપર્વે આપણે પ્રગટ ગુરુદરિ સાહેબદાદાનાં શ્રીચરણોમાં પ્રાર્થના કરીએ કે, અમે સાચા શિષ્ય બનીએ, અમે સાચા સેવક બનીએ, અમે સાચા ભક્ત બનીએ ! અને જે કંઈ પણ કરીએ તે અમારા પોતાના જીવના રૂડા ને કલ્યાણને માટે કરીએ છીએ એવા ભાવથી કરીએ - તેવા રૂડા આશીર્વાદ આપો એવી મંગલ પ્રાર્થના !

જય શ્રી સ્વામિનારાયણ !

